

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/360/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112231574
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112231574.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Gabriely Világiovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 18C 536/2012-78 zo dňa 13.10.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 18C/536/2012-94 zo dňa 25.06.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením č.k. 18C/536/2012-94 zo dňa 25.06.2015.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné (v ďalšom len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a náhradu trov konania žalovanej nepriznal.

Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. čl. 46 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ústava Slovenskej republiky“), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2 a 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, 2, a 3, a § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 44 ods. 1 a 2, § 41 ods. 2 písm. c) a d), § 44 ods. 8, a § 243 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že žalobca sa pôvodnými žalobami doručenými Okresnému súdu Prešov dňa 24.09.2012 (vo veciach sp. zn. 17C/213/2012, 17C/302/2012, 17C/341/2012, 17C/343/2012, 17C/346/2012, 17C/349/2012, 17C/350/2012, 17C/352/2012, 17C/353/2012, 17C/359/2012) sa domáhal od žalovanej zaplataenia náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Uznesením č.k. 17C/302/2012 zo dňa 09.10.2012 Okresný súd Prešov predmetné veci spojil na spoločné konanie v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 8NcC 23/2012 zo dňa 18.10.2012 rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Prešov z prejednávania a rozhodovania v tejto veci a vec bola prikázaná Okresnému súdu Humenné.

Žaloby boli odôvodnené tým, že Okresný súd Prešov ako exekučný súd v špecifikovaných exekučných veciach rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oneskorené po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Súd prvého stupňa zistil z dôkazov - z listín, exekučných spisov Okresného súdu Prešov vedených pod sp. zn.:

13Er/709/2010, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 15.10.2010, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 31.01.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.3.2011. Uznesením zo dňa 05.12.2011 súd exekúciu zastavil. Uznesenie o zastavení exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.01.2012.

12Er/26/2010, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 21.01.2010, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 10.3.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.5.2011. Dňa 12.8.2011 súd exekúciu zastavil. Uznesenie o zastavení exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.9.2011.

12Er/313/2009, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 05.11.2009, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 01.02.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 02.4.2011.

11Er/294/2009, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 29.10.2009, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 27.4.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.6.2011.

2Er/992/2009, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 25.5.2009, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 27.7.2010. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.8.2011.

20Er/622/2010, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 24.9.2010, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 27.01.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.3.2011. Uznesením sp. zn. 20Er/622/2010-15 súd exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.7.2011.

25Er/236/2010, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 30.4.2010, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 26.01.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.02.2011. Exekúcia bola zastavená v danej veci uznesením zo dňa 11.8.2011 a uznesenie o zastavení exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.8.2011.

16Er/227/2010, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 27.4.2010, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 20.01.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.02.2011. Dňa 28.7.2011 súd exekúciu zastavil a uznesenie o zastavení exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.9.2011.

3Er/2071/2011, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 17.8.2011, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 16.4.2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.5.2012. Dňa 24.5.2013 súd exekúciu zastavil a uznesenie o zastavení exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.6.2013.

13Er/973/2010, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 23.12.2010, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 28.3.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.5.2011.

Súd prvého stupňa prihladol na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej podľa § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a dospel k názoru, že právo žalobcu domáhať sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v tomto prípade nie je premlčané - v exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu boli doručené žiadosti o udelenie poverenia až po dni 23.4.2009.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa za preukázané, že v exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup

spočívajúci v existencii prietahov v konaní, a že nemožno všeobecne rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako nesprávny úradný postup súdu. Ďalej uviedol, že žalobca v otázke preukázania škody neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal vynaloženie uplatnených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky, taktiež, že žalobca uplatnil i nemajetkovú ujmu, pri ktorej nepreukázal, že žalobcovi v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu došlo k ohrozeniu legitímnych očakávaní, žeby došlo k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenčii povinného, ide iba o hypotetické uvažovanie žalobcu, bez preukázania konkrétneho zásahu do sféry žalobcu, a rovnako tak aj že žalobca už vôbec nepreukázal výšku uplatnenej náhrady škody, tak majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a napokon žaloba nepreukázala ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu atribútov: nesprávny úradný postup a vznik škody. Uzavrel, že z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok pre priznanie nároku za náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keď žalovanému trovy konania nevznikli a náhradu trov si neuplatnil.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že postupom súdu prvého stupňa sa mu odňala možnosť konať pred súdom, súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne právne ustanovenia právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav nakoľko nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd prvého stupňa rozhodol vo veci na základe „inšpirácií“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.. Nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia. Svojim rozhodnutím súd prvého stupňa de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity. Súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Zákonodarcu vytvoril legitímnu sféru tolerance trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Súdu neprislúži polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami, súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno zakladať meritórne rozhodnutie. Svojimi úvahami súd neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá je základom štandardu ochrany základných práv v Európe. Nie je zrejmé, aký môže mať dopad na výsledok konania skutočnosť, že súd vyjadrí svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Ide o prejav nesústreďenej činnosti súdu, súd vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom nesúviseli.

Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že ako dôkaz vzniku škody predložil znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným posudkom je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku. Súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom, z ktorého jednoznačne vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli žalobcom vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky. Pokiaľ ide o tom, že žalobca predložil znalecký posudok až po roku a pol od podania žaloby na súde, žalobca dáva do pozornosti samotný znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že žalobca zadal vypracovanie znaleckého posudku dňa 1. marca 2013. Vypracovanie znaleckého posudku je tak dôkladné a zložitý, a to aj s ohľadom na množstvo spracovaných podkladov a jeho vypracovanie trvalo viac ako rok. V konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. V konaní bolo potrebné rozhodnúť v súlade so žalobným petitom, prinajmenšom navrhovaným medzitimným rozsudkom. Ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcim nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu žalobcu osobitne rozhodnúť.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd v Prešove (v ďalšom len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom len „O.s.p.“), preskúmal rozsudok v rozsahu, v akom bol napadnutý, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1 a 2 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu dňa 04.11.2015 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu dôvodným nebolo.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci aj rozhodol. Ani po podaní odvolania odvolací súd nezistil, aby prvostupňový súd konal a rozhodol nesprávne. Odvolací súd sa stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom (článok 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky).

Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

a/ nezákonným rozhodnutím,

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d/ nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci).

Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu (§ 4 ods. 1 písm. a/ Zák. č. 514/2003 Z. z. účinný k 27.09.2012.).

Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní (§ 5 ods. 1 zákon č. 514/2003, účinný k 27.09.2012).

Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012).

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda (§ 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012).

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11 (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012).

Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení (§ 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012).

Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia (§ 19 ods. 1 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012).

Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. (§ 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, účinný do 31.05.2011)

Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených (§ 41 ods. 2 písm. d/, Exekučného poriadku, účinný k 01.06.2011).

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. (podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného do 31.05.2011),

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. (podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 01.06.2011),

V predmetnej veci je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa sa predovšetkým správne vyporiadal s námietkou premlčania vznesenou žalovanom v tomto konaní. Z obsahu spisu je zrejmé, že žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nárokov uplatňovaných v tomto konaní bola podaná u žalovaného 23.04.2012 a v závislosti od toho by nároky, ktoré eventuálne vznikli žalobcovi v lehote 3 rokov pred touto žiadosťou o predbežné prerokovanie, mohli byť premlčané, to znamená, že by malo ísť o nároky vzniknuté pred 23.04.2009. Súd prvého stupňa v tomto smere správne zistil na základe obsahu spisu, že v predmetných veciach (sp.zn. 13Er/709/2010, 12Er/26/2010, 12Er/313/2009, 11Er/294/2009, 2Er/992/2009, 20Er/622/2010, 25Er/236/2010, 16Er/227/2010, 3Er/2071/2011, 13Er/973/2010) Okresného súdu Prešov (exekučného

súdu) bola žiadosť o udelenie poverenia doručená až po dni 23.04.2009, preto je námietka premlčania neaktuálna.

Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd konštatuje, že s účinnosťou od 01.01.2013 bolo ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zmenené č. 514/2003 Z. z. zmenené. Zmena právnej úpravy bola realizovaná zákonom č. 412/2012 Z. z., pričom tento zákon prechodné ustanovenia neobsahoval. Nakoľko ide o ustanovenie s procesnoprávnym aspektom, nároky uplatnené žalobcom bolo potrebné posúdiť v zmysle aktuálnej právnej úpravy, aj keď v čase, keď boli žalobné návrhy podané, zákon č. 514/2003 Z. z. túto úpravu neobsahoval.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že správne právne posúdeniu veci zodpovedá aj správne rozhodnutie. V exekučných veciach vedených na Okresnom súde Prešov vedených pod sp. zn. 13Er/709/2010, 12Er/26/2010, 12Er/313/2009, 11Er/294/2009, 2Er/992/2009, 20Er/622/2010, 25Er/236/2010, 16Er/227/2010, 3Er/2071/2011, 13Er/973/2010, nedošlo k sťažnosti na prietahy v konaní, k disciplinárnemu postihu sudcu v tejto súvislosti alebo k vydaniu právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva alebo Ústavného súdu SR, kedy by prietahy v konaní boli konštatované. Podľa ust. § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) je súd povinný preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Iba ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, pritom táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul, ktorým je notárska zápisnica alebo rozhodnutie rozhodcovských súdov.

Z uvedeného teda vyplýva, že zákonná 15-dňová lehota je určená na poverenie exekútora, a to iba v prípadoch, ak exekučným titulom okrem iného, nie je rozhodcovský rozsudok.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2011, podľa ktorého pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takomto prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, exekučný súd nie je viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.

Vzhľadom na uvedené je dôležité uviesť, že ak vznikne neodstrániteľný nedostatok v procesných podmienkach alebo odstrániteľný nedostatok, ktorý aj po úkonoch exekútora, prípadne exekučného súdu zostal neodstránený, príslušný súd (§ 45 Exekučného poriadku) žiadosť o vydanie poverenia zamietne a nadviaže na to zastaví exekučné konanie. Ako bolo vyššie uvedené, 15-dňová lehota na vypořádanie sa súdu so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia neplatí v exekučných konaniach, v ktorých exekučným titulom je okrem iných rozhodcovský rozsudok. Dôvodom ustanovenia tejto výnimky, ktorá bola do zákona zavedená s účinnosťou od 01.06.2010 a vzťahuje sa i na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č. 144/2010 Z. z., je potreba preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie (napr. zmluva zakladajúca hmotnoprávny vzťah medzi oprávneným a povinným, rozhodcovská zmluva alebo doložka).

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje správny záver prvostupňového súdu, že 15 dňová lehota podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku neplatí pre prípad zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Tým, že súd zamietol žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, hoci aj po 15 dňovej lehote, nedopustil sa nesprávneho úradného postupu a rozhodne nepredstavuje porušenie práva na žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Súd prvého stupňa ďalej správne konštatoval, že žalobca nepreukázal ani ďalší zákonný predpoklad zodpovednosti za škodu, a to vznik škody. Nároky, ktoré si uplatňuje sú hypotetické. Žalobca nepredložil jediný dôkaz na preukázanie škody, a teda neuniesol dôkazné bremeno. Nutnosť spravovať pohľadávku

oprávneného nezapríčinil exekučný súd a teda príslušné náklady nie sú v príčinnej súvislosti s postupom exekučného súdu, ale postupom povinného, ktorý dlh voči oprávnenému nesplnil.

K odvolacej námietke žalobcu, že ako dôkaz vzniku škody predložil znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave a uvedeným posudkom je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku a súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom, z ktorého jednoznačne vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli žalobcom vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky, odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na záver, že Okresný súd Prešov sa v predmetných exekučných veciach nedopustil nesprávneho úradného postupu v podobe „zbytočných prieťahov v konaní“ v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., čím nie je daný prvý predpoklad zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá mala žalobcovi vzniknúť, nebol daný dôvod zaoberať sa otázkami výšky priznania náhrady nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáhal, a z toho dôvodu aj znaleckým posudkom.

Odvolací súd sa z uvedených dôvodov preto stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, ktorý správne vyhodnotil, že žalobca nepreukázal existenciu zákonných podmienok na priznanie mu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu týkajúcim sa jeho návrhu na prerušenie konania odvolací súd konštatuje, že takýto návrh vo veci samej nebol zo strany žalobcu podaný.

Na základe uvedeného preto odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne, a preto rozsudok postupom podľa ustanovenia § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, a to v súlade s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. za použitia ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Aj keď v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, táto nepodala návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Neúspešný žalobca takýto návrh tiež nepodal, ale ani vzhľadom na výsledok odvolacieho konania by mu náhrada trov konania nemohla byť priznaná. Preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nebol podaný zo strany žiadneho účastníka konania návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania. Keďže ide o návrhové konanie, súd bez takéhoto návrhu o trovách odvolacieho konania sám nemohol rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.